

Posudek vedoucího práce na rigorózní práci

Mgr. Romana Kouckého na téma

„Odpovědnost za sportovní úrazy a její trestněprávní aspekty“

I. Kandidát předložil rigorózní práci čítající 118 číslovaných stran, do nichž není započítán seznamu použité literatury ani abstrakt. Vlastní text práce činí 116 stran. Zvolená problematika není v dostatečném rozsahu v odborné literatuře zpracována (snad s výjimkou díla M. Králíka z roku 2001). Několik příspěvků na toto téma bylo publikováno v odborných časopisech. Soudní rozhodnutí vyšších soudů k trestněprávním aspektům sportovních úrazů jsou ojedinělá. V úvodu práce autor přiléhavě uvádí, že právní věda přistupuje k řešení problematiky právní odpovědnosti (a tím spíše trestněprávní odpovědnosti) za sportovní úrazy rozdílně a nejednotně. Téma práce je tedy aktuální a má význam jak pro teorii tak praxi.

II. Obsah práce tvoří vedle úvodu a závěru 10 kapitol, většina z nich je dále členěna až na úroveň třetího řádu. Rozvržení práce je logické a přehledné. Přitom autor přechází od obecnějšího pojednání o tématu a základních pojmech (kapitoly 1 až 4), o sportovní činnosti jako okolnosti vylučující protiprávnost (kapitola 5), k jednotlivým aspektům odpovědnosti za sportovní úrazy (obecně – kapitola 6; v historických souvislostech – kapitola 7; podle druhů odpovědnosti - kapitola 8 a 9; vývoji v judikatuře – kapitola 10). Určitým exkurzem reagujícím na nový zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim je kapitola 11. Nechybí ani zobecňující závěr. Práce jako celek je velmi kvalitní a svědčí o tom, že se autor tématem zabýval komplexně a do dostatečné hloubky.

III. Práce se řadí mezi práce vyšší úrovně, a to především po stránce obsahové. Výtky lze mít vůči stylistice. Objevují se i formální vady (např. již v obsahu je chybně číslována kapitola 8.3). Gramatické či pravopisné chyby se vyskytují, nejsou ani příliš četné ani hrubé. Předkládané dílo má logickou strukturu a je členěno velmi přehledně. Názory autora prezentované v práci zcela odpovídají dostupné literatuře, kterou správně a v potřebném rozsahu cituje. Seznam použité literatury odpovídá tématu, je však zpracován nedbale (např. u díla Novotný, O. a kol. Trestní právo hmotné. 1. část. 6. vydání chybí další údaje jako nakladatelství a rok vydání; totéž platí u celé řady dalších uvedených děl). Celkově je patrné, že se rigorozant tématu věnuje dlouhodobě a při zpracování práce prokázal hlubokou znalost problematiky, přičemž je očividné, že dokáže formulovat myšlenky a argumentačně je

podpořit. Jisté vyjadřovací nepřesnosti pramení z limitovaných zkušeností autora s psaním odborných textů. Tyto drobné nepřesnosti nemohou nic změnit na závěru, že se ve zpracované problematice velmi dobře orientuje. Rigorozanta upozorňuji na určitou nepřesnost v kapitole 11, kde uvádí, že právnická osoba nemůže trestně odpovídat za trestný čin proti životu a zdraví. Autor má pravdu v tom, že ve výčtu § 7 TOPO není uveden žádný trestný čin z hlavy I zvláštní části trestního zákoníku. To však neznamená, že by právnická osoba nemohla odpovídat za poruchu zdraví. U některých trestných činů uvedených v § 7 (konkrétně u 11 z nich) je porucha zdraví okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby. Při naplnění základní skutkové podstaty tak může právnická osoba odpovídat i za takovou kvalifikační okolnost. Souhlasím však, že z povahy věci nepůjde o případy sportovních úrazů.

IV. Otázky a náměty k obhajobě:

- **Někdy se hovoří o sportovní činnosti jako o okolnosti vylučující protiprávnost. Lze skutečně podřadit výkon sportovní činnosti pod některou zákonem typizovanou okolnost vylučující protiprávnost?**
- **Objasněte důsledky Vollrathovy teorie dělení sportovních disciplín na „Mann gegen Mann“ a „Mann neben Mann“ pro trestní odpovědnost za sportovní úrazy. Uved'te, zdali nalezneme obdobné závěry, jako učinil Vollrath, i v rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu ČR.**

V. Závěrem lze konstatovat, že předložená práce **splňuje obsahové a formální požadavky kladené na rigorózní práce**, a proto ji **doporučuji k ústní obhajobě**.

V Praze dne 18. července 2012

Doc. JUDr. Tomáš Gřivna, Ph.D.